

Ridley Wikkerink: 'Zelfs als je in de fokkerij met de beste vererfers werkt, krijg je af en toe gemiddelden'

Cobble Hill

Vaarzen met topproducties vormen geen doel, mooie en langleefbare koeien wel. Ridley Wikkerink, eigenaar van het Canadese fokbedrijf Wedgwood, springt zorgvuldig met fokkerij om. Geduld vindt hij daarbij een deugd. 'Je kunt niet verwachten dat vaarzen alles kunnen.'

Een gefronst voorhoofd, een peinzende blik en het hoofd lichtjes zijwaarts gebogen. Ridley Wikkerink (40) uit Cobble Hill, een plaatsje op het Canadese Vancouver Island, werpt een echte keuringsblik over zijn koeien. In een reeks ruime boxen, achterin voorzien van flink ingestrooide ligbedden, staan de keuringscoryfeën twee aan twee netjes opgesteld. Op de vraag om zijn ideale koe te omschrijven wijst Wikkerink zonder enige twijfel Wedgwood Trixie Gibson aan. 'Dat is het voorbeeld', vertelt de Canadese fokker nadrukkelijk. Zijn favoriet Trixie is een dochter van de keuringskoe Stanhope Tiffany Skydome, eigenares van een indrukwekkende zegereeks, waaronder de titels All Canadian en All American van 1998. Trixies type, het resultaat van drie generaties showkoeien, wordt de leidraad tijdens Wikkerinks juryoptreden op de komende editie van de World Dairy Expo in Madison begin oktober. 'Als je in de showring staat, dan kijk je eerst naar de hele verpakking. Ik wil balansrijke koeien met veel kwaliteit en uitstraling. Eigenlijk moet ik gewoon in één keer alles zien bij die koeien. Je weet meteen of er een kampioen voor je staat of niet.'

Hoogtemaat is voor Wikkerink van ondergeschikt belang. 'Zolang een grote koe goed in elkaar zit, is hoogtemaat geen pro-

bleem. Maar het hoeven voor mij geen dieren van 1,65 meter te zijn. Ik wil gewoon koeien die iedereen graag in zijn stal zou willen.'

Geen nood aan productie

In Cobble Hill biedt de stal plaats aan 150 melkkoeien. Op een bedrijf in de buurt staan nog 60 melkdieren. Om de opsplitsing enigszins logisch te houden, bevindt de groep droge en hoogdrachtige koeien

zich op de nabijgelegen melkeenheid. 'In totaal voeren we ongeveer 500 stuks vee, waarvoor we ook alle teelten in eigen beheer verbouwen', verduidelijkt Wikkerink, die naast de eigen gronden, ongeveer 47 hectare, een oppervlakte van ruim 100 hectare bijhuurt. Jaarlijks verbouwt hij twintig hectare maïs, terwijl de rest van

het areaal voor de productie van graskuil en hooi dient. 'Doordat 60 hectare niet van irrigatiemogelijkheden voorzien is, oogst je daarop slechts twee grassneden per jaar.'

Door de koeien op het thuisbedrijf naargelang hun productie in twee groepen op te splitsen, probeert Wikkerink beter aan de

noden van het melkveekoppel te beantwoorden. Vooral met de vaarzen springt de showfokker zorgvuldig om. 'Ze hoeven voor mij geen topproductie van 45 kg melk te geven. Als ik bij de vaarzen 9000 tot 10.000 kg melk per lactatie kan krijgen, is dat genoeg. Ik wil ze in hun zesde lactatie nog altijd melk zien geven. Alleen op die manier verdien je geld.'

Ondanks het geringe gewicht van productie in het fokdoel leverden de koeien het afgelopen jaar gemiddeld ruim 11.000 kg melk met 3,5% vet en 3,2% eiwit in 305 lactatiedagen. Het lage vetpercentage is voor Wikkerink helemaal geen hekelpunt. 'We fokken en voeren om het gehalte rond dat percentage te houden. Ons quotumstelsel baseert zich op de productie van kilo's botervet. De richtlijn is 3,6 procent. Door het vetgehalte op de norm te hou-

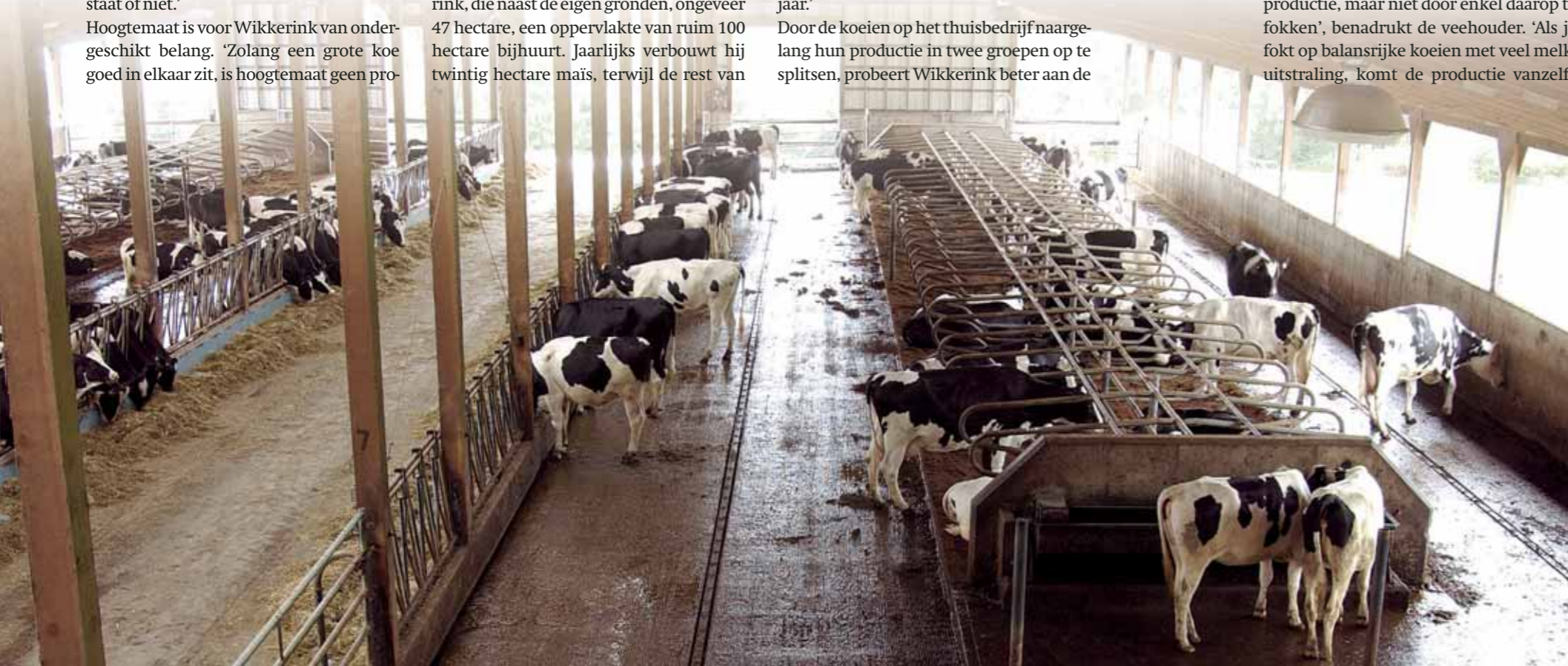
Wedgwood Trixie Gibson (v. Gibson), 89 punten. Eerste lijst: 305 9360 4,2 3,4

Hetzelfde geldt volgens hem voor langleefbaarheid. 'Ook dat komt met het type. Zonder een goede uier, een correct exterieur

Op zijn eigen bedrijf werden de eerste voorzichtige stappen in de fokkerij gezet met grondleggers als Chief Mark, Star-

Madisonjurylid Ridley Wikkerink: 'Je weet meteen of er een kampioen voor je staat of niet'

Van de stal naar de ring

den, kunnen we de maximale hoeveelheid melk uit ons botervetquotum halen.'

Een hoge melkproductie is geen doel op zich in de fokkerij. 'Ik wil wel een hoge productie, maar niet door enkel daarop te fokken', benadrukt de veehouder. 'Als je fokt op balansrijke koeien met veel melk-uitstraling, komt de productie vanzelf.'

en sterke benen en klauwen blijven ze niet lang.'

Stieren van uitersten

Zijn taken als jurylid op diverse keuringen over de hele wereld brachten Wikkerink al met vele koeien in contact. 'Niet iedereen wil toegeven dat we in principe allemaal dezelfde soort koe willen', weerlegt hij het verschil tussen Europese en Canadese koeien. In één opzicht ligt er volgens hem wel een duidelijk verschil: het geduld met de koeien reikt veel verder binnen Canada dan in Europa. 'Je kunt niet verwachten dat vaarzen meteen alles kunnen. Het is belangrijk om ook te beseffen dat we eigenlijk wel veel van de dieren vergen. De vaarzen laten we vroeg kalven, we hopen onmiddellijk op veel melk en we willen daarnaast een langleefbare koe die later alleen nog maar meer melk geeft. Waarom kan het niet anders? Ik hou veel meer van een dier dat de eerste keer wat later afkalft en dan uiteindelijk zes of zeven lactaties probleemloos produceert.'

buck en later Skychief en Lindy. Daarna mochten de Aerostarzonzen Aeroline, Rudolph en Storm verder aan de veestapel bouwen, gevolgd door Lee, en de broers Gibson en Cousteau. Met name deze laatste drukken inmiddels hun stevige stempel. Recent krijgen Regancrest Dundee, September Storm en Roylane Jordan uitgebreid kans. 'Dat is het voordeel van juren. Je krijgt al vroeg veel dochters van stieren te zien en je kunt er gemakkelijker de betere vererfers uit pikken.' Alleen de meest extreme en opvallendste stieren komen in de Wedgwoodfokkerij aan bod. 'Ik werk enkel met uitersten', beklemtoont Wikkerink. 'Want zelfs als je met extreme stieren werkt, krijg je af en toe gemiddelden. Als je een goede typekoe hebt, moet je daar toch geen slechte exterieurvererfer op gebruiken? Alleen als je geen hoge doelen stelt, heb je kans die te overtreffen maar als je slechts een gemiddeld doel hebt, kun je heel gemakkelijk lager uitkomen.'

Annelies Debergh

Jongvee en vaarzen krijgen op Wedgwood geduld als voornaamste krediet